

Лук. 17. 16); д) чръвъ биеніе въ грѣды-тъ, — то е дѣйствіе отъ смиреніе и глѣбоко съкрушеніе за грѣхове-тъ (Лук. 18. 13); е) чръвъ думы, что ся изливатъ отъ пльнотѣ-тъ на душѣ-тъ: *отъ избытка бо сердца уста глаголютъ* (Мат. 12. 34); ж) чръвъ възвышанія, — то е дѣйствіе (изявленіе) на глѣбокѣ-тъ скръбь или стремленіе-то на душа кѣмъ небесная (Рим. 8. 26); з) чръвъ вопль и слъзы, показуѣщи-тъ глѣбокѣ-тъ скръбь и силѣ на молитвѣ-тъ (Евр. 5. 7). А Святи-тъ Отци ничто толко не изыскуватъ за молитвѣ-тъ, колко-то слъзы-тъ, напр. Ефремъ Сир. Исаакъ Сир. Лѣтвничникъ, Макарій, Ниль Сорскій думатъ, че само съ слъзы-тъ ся очыщаватъ страсти-тъ и ся насаждаютъ добродѣтели въ душѣ-тъ на человекѣ; и) чръвъ крѣстно-то знаменіе (струваніе-то крѣсть на себе), — то означава че ные възсылавами наши-тъ молитвы кѣмъ Бога въ надеждѣ на Нашій Ходатай, съвършившаго на крѣста наше-то спасеніе и заповѣдаващаго намъ да ся молимъ въ Негово-то имя (Іоан. 16. 23 — 26). Крѣстно-то знаменіе е Апостолско учръженіе и е необходимо дѣйствіе въ время на молитвѣ-тъ, и кога-то то ся извършва по надлѣжащій начинъ, то има великѣ силѣ за побѣждаваніе-то искушенія-та на плѣть-тъ, на мръть и на діавола. Святци-тъ чръвъ крѣстно-то знаменіе исцѣлявали болны, възкрѣшавали мрътвы, и, ограждаваѣще себе-си съ него, безъ вредѣ проминвали сквозъ огнь и водѣ.

§ 150. *Необходимость-та на молитвѣ-тъ.*

Молитва-та съставлява сѣщественнѣ и особеннѣ обязанность на Християнина. Зачто-то тя е едно отъ самы-тъ угоудны Богу добры дѣла; споредъ-това тя ся сравнява съ благоухающій-тъ Өвиміамъ (Ис. 140. 2).

Свято-то Писаніе и постоянно-то преданіе на Църквѣ-тъ внушаватъ молитвѣ-тъ всякому като необходимѣ обязанность. Въ Ветхій-тъ и Новый Завѣтъ ся находятъ множество примѣри на молитвѣ-тъ, между кои-то безмѣрно ся възвышава примѣръ-тъ на Самага Спасителя, кой-то часто препровождалъ дѣли ноци въ молитвѣ. Така Апостоли-тъ и истинни-тъ Християни на вѣчки-тъ вѣкове признавали молитвѣ-тъ за еднѣ отъ сѣщественны-тъ Християнскы обязанности и сами прѣбывавали въ непрерывнѣ молитвѣ. Дума Св. Златоустъ: «какво-то това наше тѣло, кога-то неприѣтствува душа-та, «е мрътво и злосрадно; така и душа-та, когато ся неподвигне на «молитвѣ, е мрътва и окаянна и злосрадна. И добръ ны учи вели-«кій Пророкъ Даниль че трѣбѣ да вибнявами лишеніе-то отъ мо-«литвѣ по-горчиво отъ всякѣ смръть, като говори: произволявамъ «по-добрѣ да умра, неже за минутѣ да ся лишя отъ молитвѣ-тъ» (гл. 9. въ сл. о молитвѣ). Молитва-та, като съставлява еднѣ отъ обязанности-тъ, е по Божественно-то устройство едно отъ необходимы-тъ условия за получваніе-то небесны-тъ блага така, че кога-то мы просимъ у Бога получавамъ (гы), а кога-то не просимъ не получавамъ. *Просите и дастъ вамъ: ищите и обряцете; толците и отверзетъ вамъ. Всякъ бо просяй пріемлетъ и ищай обрѣтаетъ и толкующему отверзетъ* (Мат. 7. 7. . .) *и вся елика аще попросите въ молитвѣ, върнующе, пріемете* (Мат. 21. 22; Мар. 11. 24). Апостоль Іаковъ говори: *аще кто отъ васъ лишенъ естъ премудрости, да просити*